

WACHTEN OP EEN PUP: HET IS DE MOEITE WAARD!

Thea & Wim kregen in 2016 Branya (Branwen's Keep Smiling van Meinweg) dochter van Pip. Zij hebben best een tijdje moeten wachten maar dat was gelukkig geen probleem.

Baby Branya

Hier is hun verhaal:

Het was al een jaar geleden dat onze labrador Kaya was overleden. Het was stil in huis, geen kwispelende staart, geen hondenmand en speelgoed over de vloer.

Kortom we waren klaar voor een nieuw maatje. We wilden in ieder geval een pup van een erkende fokker. Via de site van de labrador vereniging kwamen we bij diverse kennels terecht. We zijn bij een tweetal fokkers geweest die pups beschikbaar hadden, allemaal even lief die pups maar we kregen niet het goede gevoel er bij.

Toen kwamen we de website van Van Meinweg Labradors tegen, die was wel helemaal in Limburg en wij wonen in Noord-Holland. De site zag er heel goed uit, de liefde voor honden spatte ervan af. En daar was Pip een prachtige zwarte labrador en wij vielen als een blok voor haar en ze was zwanger. Wij wilden graag een pup van Pip.

We hebben via de mail contact gezocht met Carine met het verzoek om in aanmerking te komen voor een pup van Pip en dan een zwart teefje. Dat pakte toch iets anders uit dan dat wij hadden gedacht. Carine nam telefonisch contact met ons op en had heel veel vragen over hoe de woon-

en gezinssituatie was enz. enz.

Als eerste moesten we een uitgebreide vragenlijst invullen. Daarna konden we op de lijst geplaatst worden maar wel als laatste dus de kans dat er een pup voor ons zou zijn was klein. Dat viel tegen, maar wie weet, stiekem hoopten wij er wel op. We wisten wanneer Pip ongeveer uitgerekend zou zijn dus reuze spannend.

Toen kwam het telefoontje van Carine dat er voor ons helaas geen pup was; we hebben echt wel een traantje gelaten.

We zijn later nog naar één fokker geweest maar nee, dat was het niet meer.

De weken gingen voorbij en op een dag belde Carine, door bijzondere omstandigheden was er voor ons toch een pup en nog wel een zwart teefje. Wij waren zo blij. Zo snel mogelijk naar Limburg gereden om ze te zien. Ik zie het nog voor me al die bolletjes wol- geel en zwart door elkaar en mama Pip natuurlijk. Wij konden eindelijk onze Branya vasthouden. Het zag er allemaal nog mooier uit als op de website. Ja dit voelde goed.

17 april 2020 vierde Branya alweer haar 4e verjaardag in het Corona-tijdperk, de kleinkinderen mochten gefaseerd komen om hun zwarte vriend te feliciteren.

Mijn kleinzoon Finn, net zes jaar oud: "opa en oma ik wil wat vragen".

Natuurlijk vraag maar. En met een heel serieus gezicht vroeg hij:

"waarom hebben jullie zo'n lieve hond gekocht". Dit zegt natuurlijk alles...

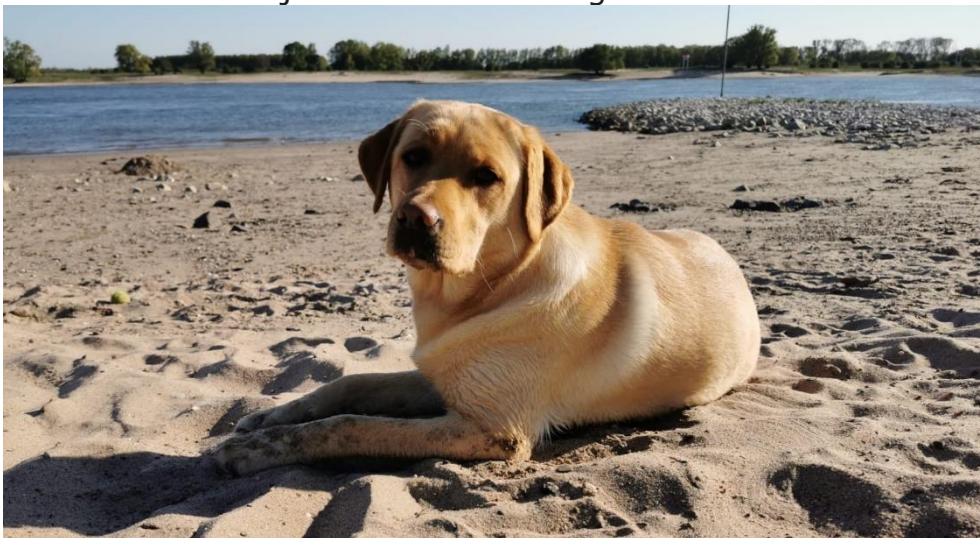

Baby Bo

Carlijn en Bernard kregen in 2019 Bo (Misty Honey Rose van Meinweg) -dochter van Penny- en ook zij zijn niet over een nacht ijs gegaan.

Hier is hun verhaal:

Ik weet dat wij het al erg lang wilden, maar hebben gewacht tot we het idee hadden dat het vooral wat betreft de kinderen binnen ons gezin zou passen. Een pup krijgen is niet zomaar iets en vraagt veel van een gezin als je het goed wil doen. Als mensen iets overhaast willen vraag ik me inderdaad af of het om de juiste reden is. Als je nog nooit een hond hebt gehad al helemaal! Een pup krijgen en verzorgen is fantastisch en heel erg leuk maar je moet wel weten waar je aan begint en weten hoe je ervoor moet zorgen en trainen. Ik sprak toevallig een paar weken geleden tweemaal iemand waar het helemaal verkeerd heeft uitgepakt. Dat is voor de pup en fokker vreselijk en ook voor het gezin...

Bo nu 1 jaar april 2020

Daniella en Mathieu kregen in 2019 Lewis (Misty Lime Rose van Meinweg) zoon van Penny.

Baby Lewis

Hier is hun advies:

Het lijkt me voor niemand zinnig om snel een hond te (ver)kopen. Maar het minste voor de hond. Voor ons zelfs onbegrijpelijk. Onze vorige hond hebben we meer dan drie jaar voordat we Lewis kregen moeten laten inslapen, na bijna 14 jaar te zijn geworden.

Eerst wilden we geen hond meer, vanwege het verdriet maar ook omdat onze kinderen langzamerhand het huis uit gingen en we dan niet "gebonden" zouden zijn door een hond. Ik moet vertellen dat onze hond dan ook alle vakanties mee is geweest, zomer of winter, en alleen een weekendje thuis bleef als de kinderen thuis waren. Hij is nooit in een hondenpension geweest. We hebben in die 3 1/2 jaar van alle vakanties uiteindelijk maar één vliegvakantie gedaan en misten toch steeds meer een lieve viervoeter. Dus er is bij ons nogal wat tijd verstreken eer dat we overstag zijn gegaan voor een tweede grote liefde. Die tijd hadden we ook nodig om er allebei helemaal van overtuigd te zijn en nu zijn we hartstikke blij met onze Lewis. Hij is de mooiste, liefste (en de zwartste) maar dat zullen alle baasjes van een van Meinweg vinden.

Lewis bijna 1 jaar- februari 2020

